

Процедури аудиту будуть відрізнятися в різних компаніях, але аудит, який спрямований на досягнення мети прозорості, відповідності, законності і повноти, має загальні риси і слідує одному і тому ж основному принципу.

Як правило, аудит кредиторської заборгованості проводиться в чотири етапи: планування, безпосередній процес перевірки, аудиторська звітність, подальша перевірка (аудиторська перевірка). За умови використання комплексної автоматизації процесу розрахунків з постачальниками та підрядниками, всі етапи аудиту буде значно спрощено.

Аудит кредиторської заборгованості (в т.ч. розрахунків з постачальниками та підрядниками) є ключовим компонентом у побудові і підтримці як фінансової стабільності досліджуваного підприємства, так і загального успіху на ринку. Проведення ретельного і детального аудиту даного виду розрахунків дає інформацію, необхідну для відповідності кращим практикам бухгалтерського обліку, створення та підтримки виняткового фінансового планування та звітності, а також для зменшення випадків шахрайства, які можуть позбавити підприємство замовника оптимальних фінансових результатів діяльності.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ

Сахно О.О., студентка,*

Сумський національний аграрний університет

Грошові кошти є найбільш ліквідною компонентою оборотних активів підприємства. Будь-який суб'єкт господарювання в процесі фінансово-господарської діяльності використовує даний монетарний актив. Практика свідчить, що організація облікового процесу в значній мірі залежить від належного нормативного супроводу.

Звісно, високий рівень корупції, недоліки в правовому регулюванні, несприятливі умови для ведення бізнесу створюють

**Науковий керівник – Назаренко І.М., д.е.н., професор*

інформаційну асиметрію та негативно впливають на прозорість бухгалтерського обліку в Україні [4].

На сьогодні в Україні існує досить багато нормативно-правових актів, що регламентують облік грошових коштів. Чітка та визначена організація обліку та звітності грошових потоків є необхідною умовою ефективного управління підприємством. На достовірному обліку грошових потоків суб'єктів господарської діяльності базується державне регулювання грошово-кредитних відносин, адже саме він є механізмом запобігання фінансовим махінаціям та правопорушенням [1].

Чижевська Л.В. небезпідставно зазначає, що у вітчизняному обліку зроблено чимало кроків у напрямі законодавчо-нормативного регулювання обліку грошових коштів, проте на практиці якісні показники щодо відображення інформації про рух грошових коштів не завжди відповідають дійсності. Це й породжує проблематику якості інформації щодо цільового використання грошових коштів [4].

В такому контексті актуалізується питання ієрархічного узагальнення системи нормативно-правового регулювання обліку грошових коштів (рис. 1).

Отже, нормативно-правове регулювання бухгалтерського обліку є інструментом державного регулювання.

Державне регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Україні здійснюється з метою створення єдиних правил ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх підприємств та гарантують і захищають інтереси користувачів; удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності [3].

В сучасних умовах розвитку системи бухгалтерського обліку в Україні доцільно застосовувати комбінований підхід у сфері нормативно-правового регулювання бухгалтерського обліку і звітності, суть якого полягає в активному залученні та врахуванні інтересів професійних організацій бухгалтерів та аудиторів під час встановлення правил ведення бухгалтерського обліку та визначення облікової політики [2]. Також для більш ефективної організації обліку необхідно здійснити гармонізацію українського законодавства відповідно до вимог МСФЗ [1].

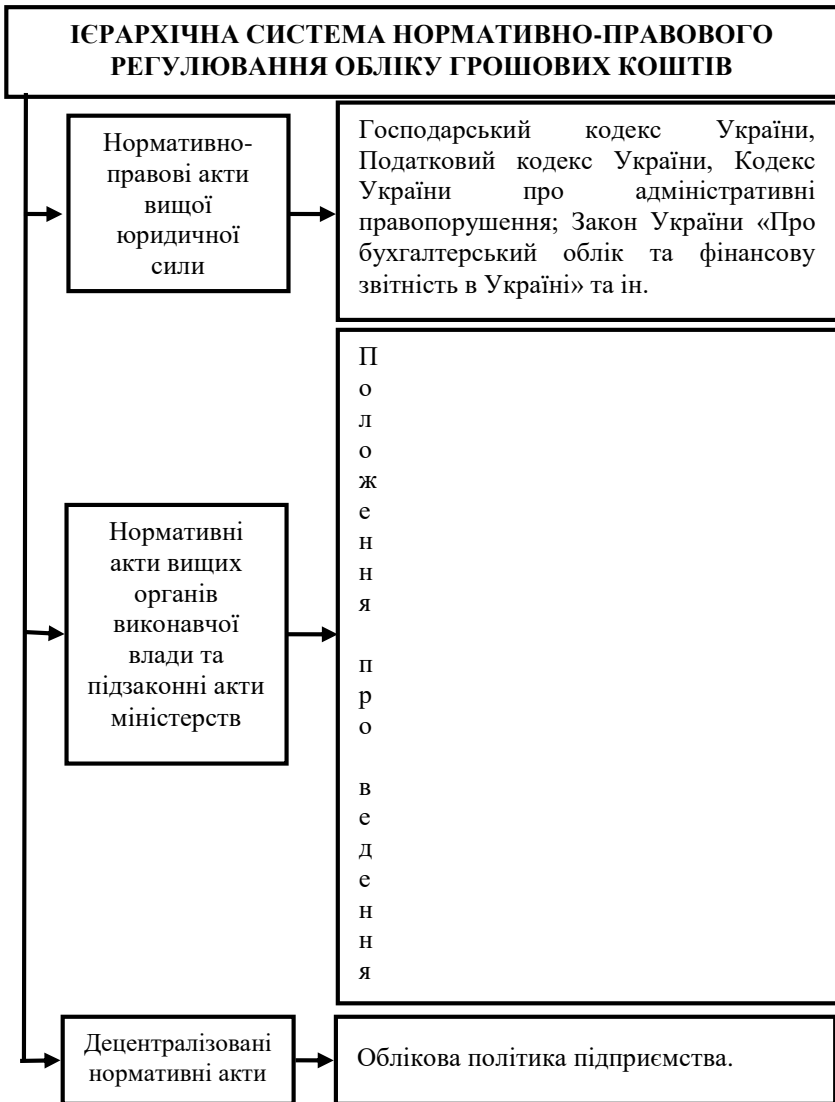

Рис. 1. Ієрархічна система нормативно-правового регулювання обліку грошових коштів

Відповідно, в практичній діяльності організація облікового процесу (в тому числі обліку грошових коштів) повинна базуватися на врахуванні ієрархічної системи нормативно-правового регулювання з урахуванням інституційних підходів, вимог когнітивно-інноваційної економіки.

Література.

1. Головка В.І., Безкоровайна О.О. Аналіз нормативно-правового регулювання обліку грошових коштів та потоків. Молодий вчений. 2018. №2 (2). С. 691-694.

2. Засадний Б.А. Вдосконалення системи нормативно-правового регулювання бухгалтерського обліку в Україні. *Економіка та суспільство*. 2016. №7. URL: <http://economyandsociety.in.ua>.

3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV, URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/95>.

4. Чижевська Л.В. Якість облікової інформації про грошові кошти, розрахунки і контроль за нею. *Культура народів Причорномор'я*. 2013. № 258. С. 96-99.

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ У КАСІ

Сичова А.О., Єкімова Н.В., студенти,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Грошові кошти це найбільш ліквідний актив будь якого підприємства, що використовується в усіх сферах його діяльності. Значущість інформації про рух грошових коштів обумовлюється необхідністю надання користувачам повної та достовірної інформації про рух грошових коштів, підвищує якість управлінських рішень, позитивно впливає на поточний і прогнозний фінансовий стан підприємств. Тому питання

*Науковий керівник – Луценко О.А., к.е.н., доцент